Ένα ταξίδι στη Γαλλία για το Πάσχα

Η σύγχρονη "παγκοσμιοποίηση" (globalisation, 1968) αναφέρεται στο πολυδιάστατο σύνολο κοινωνικών διεργασιών μέσω των οποίων μετασχηματίζονται αναδιατάσσονται οι υπάρχουσες δομές, αφενός, και αφετέρου πραγματοποιείται η οικουμενική διάδοση πολιτισμικών στοιχείων και ιδεών, που οδηγεί στη δημιουργία μιας παγκόσμιας "κουλτούρας". (Βέβαια, μιλάμε πια στην εποχή μας και για μια déglobalisation ή για νέες μορφές πολιτισμικής παγκοσμιοποίησης και σε νέες συνθήκες όπου θα ενισχύεται ο ρόλος του πολιτισμού, συνεκτικά πλουραλιστικού και περισσότερο ανεκτικού από το ανθρώπινο υποκείμενο). Ωστόσο, οι διακρατικές συναλλαγές και ρυθμίσεις εξελίσσονται με ταχείς ρυθμούς, η αγορά εργασίας διευρύνεται και γενικά ο ανταγωνισμός καταλαμβάνει όλα τα πεδία της κοινωνικής μας ζωής. Οι γνώσεις ξένων γλωσσών, εν προκειμένω η εκμάθηση της γαλλικής, είναι ανάμεσα στα εφόδια που δέον να κατέχει ο σύγχρονος επιστήμονας-εργαζόμενος - και που πολλαπλασιάζονται ανάλογα με τους ρυθμούς ανάπτυξης-, προκειμένου να επιβιώσει στο διεθνές αυτό περιβάλλον. Οι σύγχρονες πολύγλωσσες και πολυφυλετικές - πολυπολιτισμικές κοινωνίες, στις οποίες κυριαρχούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, έχουν δημιουργήσει μια νέα πραγματικότητα.

Πράγματι, είναι γεγονός ότι υπάρχει μια βασική προϋπόθεση, από την οποία είναι απαραίτητο να διέλθει κανείς, προκειμένου να μπορέσει να κινηθεί και να ανταποκριθεί σε αυτό το διευρυμένο και πολυποίκιλο κοινωνικό περιβάλλον. Και η προϋπόθεση αυτή δεν είναι άλλη από τη βασικότερη συμπεριφορά των ανθρώπων, την επικοινωνία:τη μεταβίβαση μηνυμάτων και τη λήψη και αναπαραγωγή αυτών. Λόγω των συνεπειών της παγκοσμιοποίησης, η ανάγκη για επικοινωνία μεταξύ διαφορετικών γλωσσικά πλαισίων, γίνεται όλο και περισσότερο επιτακτική. Δέον να να υπάρχει επομένως ένα κοινό σημείο, ένας κοινός κώδικας αναφοράς που είναι η γλώσσα. Για το μαθητή δε, που σκοπός του είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη γνώση της, κρίνεται απαραίτητο. Εξάλλου, η επικοινωνιακή προσέγγιση, ως πλαίσιο αρχών για τη διδασκαλία της γλώσσας, υιοθετήθηκε σε ευρεία κλίμακα στη διδακτική των ξένων γλωσσών.

Η επίσκεψη, συνεπώς, στη Γαλλία προσφέρει τη δυνατότητα να έρθει κανείς σε επαφή με τους ανθρώπους, τους πολίτες της, να συνομιλήσει και να εκφραστεί στη γλώσσα που

διδάσκεται και μαθαίνει, να προσμετρήσει τις γνώσεις του, να αντιληφθεί τις αδυναμίες του. Δίδεται η ευκαιρία να γνωρίσει τα ήθη και τα έθιμα, τις απλές καθημερινές συνήθειες, αυτές που γεμίζουν την ανθρώπινη ζωή και την ομορφαίνουν. Παρέχεται η δυνατότητα να εισέλθει στο πνεύμα τους, να κατανοήσει τον τρόπο σκέψης τους, να αντιληφθεί τον τρόπο δράσης τους και να τα συμπεριλάβει στις δικές του αξίες και πρακτικές. Τελικά να διατηρήσει όλα τα θετικά εκείνα στοιχεία, που προάγουν τον πολιτισμό και σίγουρα οπλίζουν, εφοδιάζουν με νέες ιδέες και σκέψεις, και περισσότερη γνώση.

Η επικοινωνία αυτή έχει επίσης σαν αποτέλεσμα να ανακαλύψει ο μαθητής - επισκέπτης και τους άγνωστους, στους ξένους φυσικά, αμφιλεγόμενους αλλά πολύ ενδιαφέροντες κώδικες συνεννόησης, οι οποίοι αποτελούν πλέον ένα φαινόμενο καθολικό, συχνά αντικείμενο σάτιρας. Πρόκειται για τη λεγόμενη γαλλική argot που χρησιμοποιούσαν ιδιαίτερες κοινωνικές τάξεις προκειμένου να συνεννοούνται μεταξύ τους χωρίς να γίνονται αντιληπτοί, με αποτέλεσμα όμως, η συνθηματική αυτή γλώσσα να τους στιγματίζει κοινωνικά. Στην πραγματικότητα, αποτελεί μια ξεχωριστή διάσταση της γλώσσας με όρους – λέξεις με διαφορετική σημασιολογία από αυτήν που θα περίμενε κανείς. Για τον λόγο αυτό εκπλήσσει πάντα τους μη εξοικειωμένους σε αυτήν.

Οι φυσικές ομορφιές της Γαλλίας ποικίλουν απ΄ άκρη σ΄ άκρη και προσφέρουν ένα ιδιαίτερο χρώμα στο γενικό σύνολο της χώρας. Και είναι γνωστό από τα ελληνικά δεδομένα η διαφορά της συμπεριφοράς των ανθρώπων, καθώς και της νοοτροπίας τους. Η γνώση αυτή είναι απαραίτητη για τον ασχολούμενο με την εκμάθηση των γαλλικών. Τον βοηθά να κατανοήσει καλύτερα τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν και να προσαρμόσει ανάλογα τη συμπεριφορά του, του savoir être στο savoir vivre. Η εικόνα που θα σχηματίσει, θα εμπλουτιστεί περισσότερο με τα στοιχεία αυτά και θα γίνει σε σύντομο χρόνο οικείος με το ξένο περιβάλλον.

Είναι πλέον κοινός τύπος ότι δεν επαρκεί μόνο το σχολείο για την εκμάθηση των γαλλικών, αλλά χρειάζεται και η άμεση επαφή με τους "natifs" (τους αυτόχθονες), που τη μιλούν ως μητρική γλώσσα. Βέβαια, η βασική προϋπόθεση είναι η επιλογή και η απόφαση για το ξεκίνημα που γίνονται εδώ, η επίσκεψη όμως και στη Γαλλία θα έχει, όπως είναι φυσικό, πολλά ευεργετικά αποτελέσματα. Στην επαφή με τη χώρα της οποίας διδάσκονται τη γλώσσα, τον πολιτισμό και την ιστορία της θα προστεθεί και η γνωριμία με τα αξιοθέατα, δια ζώσης, από κοντά με φυσική παρουσία, της γαλλικής πρωτεύουσας.

Προηγείται η συγκέντρωση πληροφοριών στη γαλλική, η συζήτηση στην τάξη. Η γραμματική, χωρίς να είναι πρωταρχικό θέμα, εξετάζεται μαζί με τους ιδιωματισμούς της γλώσσας, όπου χρειάζεται, καθώς και το λεξιλόγιο μαζί με τις συνήθειες τα ήθη και τα έθιμα των Γάλλων με ευχάριστο τρόπο και επικοινωνιακό, στο πλαίσιο των αρχών της διαφοροποιημένης παιδαγωγικής. Εξάλλου, το ταξίδι αυτό αποτελεί ιδανικό πεδίο για την εφαρμογή της επικοινωνιακής προσέγγισης, αφού αξιοποιεί τις επικοινωνιακές προθέσεις του μαθητή, προς όφελος της γλώσσας, μέσω της επιδιωκόμενης αμοιβαίας συνεργασίας και κατανόησης που οικοδομεί πολιτιστικές γέφυρες, και που εκφράζεται ακόμη ως παγκοσμιοποίηση!

Pâques 2025: un voyage à Paris.

Vous voulez visiter Paris avec moi? Venez, suivez- moi dans la découverte du Paris d' hier et d' aujourd' hui lors de balades vivantes et conviviales, en un mot féeriques! Vous verrez, c' est facile : on prend un autobus ordinaire qui traverse quelques uns des plus beaux quartiers de la capitale, de cette immense métropole en constante évolution, où l' histoire se mêle à la modernité pour créer un ensemble fascinant plein de richesse culturelle et de charme intemporel. Vous aurez le temps d' en admirer. A Paris, chaque quartier a sa propre identité ses propres charmes et il y toujours quelque chose de nouveau à découvrir, à admirer, à se faire rêver...

Alors, à gauche, vous voyez *l' Opéra Garnier* ou *Académie Nationale de Musique et de Danse*. Il a été construit par Charles Garnier et a été inauguré en 1875. Sa construction, a été décidée par *Napoléon III* dans le cadre des transformations de la capitale menées par le préfet de Paris, *le baron Haussmann*. Son style est représentatif de l' architecture éclectique de la seconde moitié du XIX siècle. On donne, à l' Opéra de grands spectacles: des opéras, bien sûr, avec de célèbres musiciens et de grands chanteurs mais aussi des "ballets" dansés par les "étoiles" (les grands danseurs) et "les

petits rats" (les jeunes élèves de l' Ecole de danse qui y suivent les cours et participent aux spectacles).

Ici, c' est la place du *Palais - Royal*. L' avenue de l' Opéra finit sur cette belle place. Sur la gauche, vous apercevez *la Comédie–Française* fondée par ordonnance royale de *Louis XIV* en 1680. Surnommée «la Maison de Molière », elle fait revivre le théâtre des auteurs classiques, en jouant leurs pièces. Molière ne l' oublions pas est considéré comme le père de la comédie française (et qui me fait penser souvent aux comédies satiriques d' Aristophane).

Sur votre gauche, vous avez *le Musée du Louvre*, et sur votre droite, *le Jardin des Tuileries:* ça vaut bien une visite et des photos magnifiques! Toute une page de l' histoire des rois de France nous attend ici. Une occasion qui fait redécouvrir les monarches et les dynasties royales et fondatrices du pays, qui ont marqué le destin du pays et du monde, bref l' Histoire, pendant plus d'un millénaire. Revivons-en les temps glorieux, les romances cachées, les trahisons, les complots des conspirateurs... Et si ces rois continuent à nous fasciner, c'est sans doute parce que le rayonnement de leur passé permet d'éclairer notre présent.

On reprend le bus ici ou à l'arrêt suivant. Entre le quai du Louvre et le Pont Neuf il y a les bouquinistes qui vendent en plein air des bouquins (des livres, des ouvrages), et des cartes postales objets de collection aujourd'hui, rangés dans d'énormes boîtes en bois.

Maintenant, vous passez sur la "Rive- Gauche" (il y a la tour Eiffel, l' école Militaire, les Invalides, l' Ecole des beaux arts, le Palais de l' institut - Académie française, l' Hôtel de la Monnaie, le jardin des plantes). Vous entrez aussi dans le coeur de Paris depuis la fin de la paix romaine: l' ile de la Cité. Siège des pouvoirs royal judiciaire et religieux pendant des siècles elle fut considérée aussi comme le berceau de l' histoire de la capitale.

On aperçoit, on voit maintenant Le *Pont Neuf* le plus ancien pont de Paris! Sa construction a été initiée sous le règne d' *Henri IV* en 1578 et le projet ambitieux s'est terminé en 1607. Un de ces éléments les plus remarquables est la statue équestre

d'Henri IV, qui trône fièrement sur la place du Pont-Neuf. À l'époque de son installation, c'était la première effigie exposée sur une voie publique en France, marquant une nouvelle ère dans la représentation des monarques. Il s' agit, en fait, d' un témoignage vivant de l'architecture de la Renaissance et un symbole de la ville. Malgré son nom qui signifie "pont neuf", ce monument est en réalité le plus ancien pont en pierre de Paris. Ses particularités architecturales et historiques en font une destination prisée, tant appréciée pour les citadins, les Parisiens.

Quartier Latin! Vous remontez le boulevard Saint Michel. Sur la Rive Gauche de la Seine se trouve l' un des plus vieux et des plus connus des quartiers de Paris. L' origine de son nom remonte au Moye Age, lorsque l' on y trouvait un grand nombre d' établissements qui enseignaient le latin. La fontaine qui porte le même nom c' est un point de rendez- vous des jeunes et des étudiants qui y profitent d' une ambiance conviviale et animée. On peut y découvrir de superbes jardins, des vestiges romains, des musées médievaux, des lieux de culte de plusieurs religions et des monuments d' exception.

Le Quartier latin se situe sur la rive gauche de la Seine avec pour coeur historique la Sorbonne. Fondée dans les années 1250 par *Robert de Sorbon* docteur en théologie et chapelain du roi *Louis IX* est l' Université emblématique de Paris.

Le Jardin du Luxembourg: Arrêtons- nous au Luxembourg. Créé en 1612 ce jardin, hors du comun, à la demande de Marie de Médicis (*Maria de' Medici*), reine mère et icône culturelle de la France, est situé entre le quartier Latin, Saint Germain des Prés et Montparnasse. C'est l' un des espaces verts favoris des Parisiens. Vous pouvez passer des heures à vous promener dans les allées fraîches et tranquilles de ce jardin dans l' un des plus beaux coins verts de Paris. Accordez- vous ici des pauses détente pour apprécier la quiétude et la sérénité qui contrastent si harmonieusement avec l'effervescence urbaine de Paris!

Cahier photographique



Opéra Garnier de Paris.





Les rats de l'Opéra de Paris.



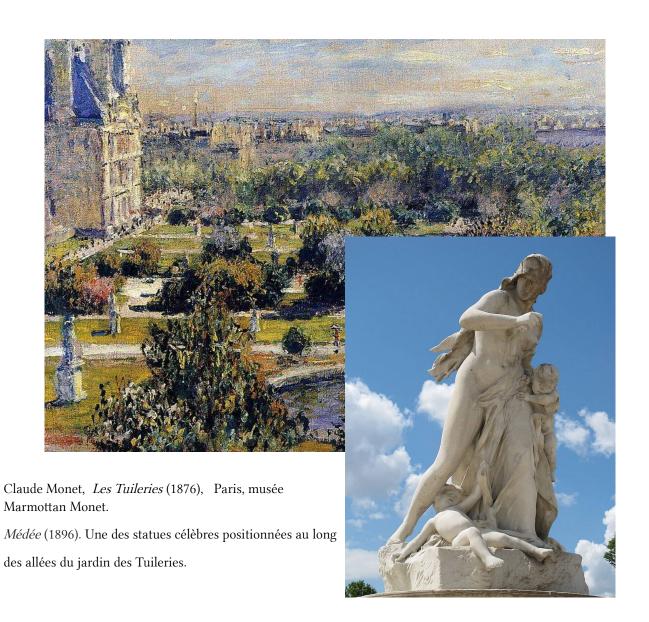
La Comédie - Française vue de l' avenue de l' Opéra.



Molière et sa troupe jouant *Les Précieuses ridicules* devant le cardinal Mazarin.



Jardins des Tuileries





Le Pont -Neuf: le plus vieux pont de Paris

La statue équestre du roi Henri IV située sur la place du Pont- Neuf.



Promenade sur le Pont-Neuf (1872) - Pierre-Auguste Renoir.

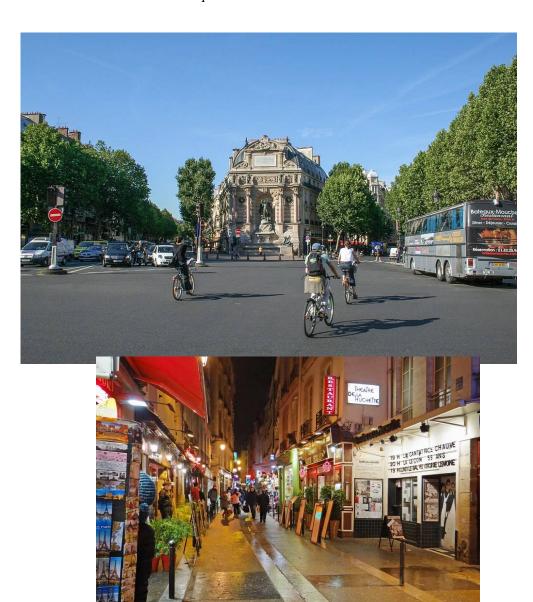


île de la Cité berceau historique de Paris.

Quartier Latin a pris son nom en raison de l'usage intensif du latin dans l'enseignement de l'époque.



La place Saint Michel et sa fontaine.



Quartier Latin et Theâtre de la Huchette







Jardin du Luxembourg.



La fontaine Médicis un monument emblématique du jardin du Luxembourg, inspirée de l'Italie d'enfance de Marie de Médicis.

N. B. N' oubliez pas d'écouter sur youtube la fameuse chanson de $\it Joe \ Dassin \ Le \ jardin \ du \ Luxembourg \ !$

Et après tout cela Bon Voyage et surtout Bonnes Fêtes de Pâques!

